

ธรรมะ: บุญญพลัง

พุทธอุทยานเกาะกลางน้ำบุญญพลัง จ.กาญจนบุรี

19 ธรรมะ

บทที่ 9 ตอนที่ 1 ไฟผิด ไฟถูก อยู่ที่ไฟ

www.boonyapalung.com

บทที่ 9 ตอนที่ 1 ไผ่ผิต ไผ่ถูก อยู่ที่ไผ่

ในทวีปแอฟริกา ประเทศเอธิโอเปีย ประชาชนตัวดำๆ ผอมๆ แก่ริ้นๆ จนยาก แร้นแค้น ผู้คนแก่งแย่งอาหาร บางท้องที่ ผุงคนยืนเรียงล้อมบึงกันเป็นหมื่นๆ

จัดเป็นประเพณีแห่งปี ยามแล้งมาเยือน น้ำในบึงลดงวดลง พวกคนเป็นหมื่นๆ ยืนล้อมบึงน้ำสีโคลน ที่ไม่ใหญ่โตอะไรนัก พอสิ้นเสียงสัญญาณ

ต่างก็เฮ ดาหน้าลุยลงไปในบึงพร้อมกันรอบทิศรอบทาง จนปลาที่อยู่ในบึง พากันตกใจ วายไปรวมกันใจกลางบึง ต่างคนก็ต่างใช้ส้อมที่ถือกันไป

จ้วงลงไปในน้ำ ดูขุกลมุนวุ่นวาย น้ำสีโคลนพุ่งคลักไปด้วยลม คนตัวดำๆ รวมกันเป็นหมื่นๆ เอาส้อมไม้ไผ่ครอบลงไปใต้น้ำ เอามือควานหา

ปลาหนีไปไหนก็ไม่ได้ มันแน่นขนัดไปเสียทุกทิศทุกทาง คนมันยืนอยู่กันเต็มไปหมด ต่างคนก็ต่างจ้วง เสี่ยงก็เฮ บึงนั้นเต็มไปด้วยปลาตุก

ปลาตุกไม่มีที่ให้กระตุกกระดิก บึงที่มันอยู่ อัดแน่นไปด้วยผู้คนตัวสีดำๆ เหมือนกับหมู่หนอนอันมากมาย แย่งกันกินซี่ ไม่ถึงชั่วโมง

ปลาเป็นพันเป็นหมื่นตัว ที่เคยย้วยเหยี่ยวอยู่ในบึง ไม่พอแบ่งกับจำนวนคน หายเกลี้ยงไปจากบึง ตัวเท่านี้วก้อยก็ไม่เหลือ เรียกว่าสูญพันธุ์กันไปเลย

หลายคนเอาปากคาบปลาไว้ บางคนก็กัดหัวปลา แล้วจับยัดลงไปในห้องไม้ไผ่คนอดอยากมากมายขนาดนั้น โลกนี้เต็มไปด้วยความอดอยาก

มันหิวโหย และดิ้นรน ต้องพยายามไขว่คว้าหาทาง ให้ได้มาเพื่อปากเพื่อท้อง เพื่อเพื่อนพ้องน้องพี่เพื่อเป็นแรงได้อยู่ได้กิน ได้สืบพันธุ์

คนเราเกิดมาเพื่อแค่นี้ เป็นไปแฉนี้ เป็นกันทั้งโลก แล้วจะเกิดมาเป็นคนกันทำไม ถ้าไม่ได้ดีไปกว่านี้ สมองมีแต่คิดไกลไม่เป็น...

ในประเทศนั้น มีชนเผ่าตัวดำเผ่าหนึ่ง เรียกว่า “ชนเผ่าแฮมเมอร์” ชาวแฮมเมอร์อยู่รวมกันเป็นหมู่บ้าน พวกเขา มีความเชื่อมาทางด้านผี

เขานับถือผี ผีเป็นผู้กุมดวงชะตาของเขาชาวเผ่าแฮมเมอร์เชื่อว่า ผี คือ พระเจ้า ผีสามารถให้ดี ให้ร้ายต่อความเป็นอยู่ ในการดำรงชีพ

เขาต้องทำให้ผีพอใจ พวกเขามีการเซ่นไหว้ เซ่นไหว้พระเจ้าของเขา เพื่อขอพรที่เขาต้องการในหมู่บ้านจะมีหมอผี บางครั้งก็สั่นเค็ลล์

เพื่ออัญเชิญพระเจ้าเข้าทรงร่าง เมื่อถึงเวลาใครเจ็บ ใครป่วย ใครไข้ ใครเป็นอะไร ชี้หัดตทายยังงัย หมอผีรักษาได้ ผีบอกว่าหายก็คือหาย

หากไม่หายก็หมายความว่า ผีเขาไม่พอใจ คนไข้ทำอะไรลงไปไม่ถูก ไม่ถูกกาลเทศะ ไม่ถูกใจผี ทุกคนเคารพผี มีอะไรก็ถามผี

ถามคนไม่ได้ คนมันชอบโกหก หลอกหลวง ปลิ้นปล้อน คนเชื่อถือไม่ได้ ผีเชื่อถือได้ พวกเขาก็มหันหลังให้กับผี แต่ไม่หันหลังให้กับใคร

ไม่ว่าคนหรือสัตว์ เพราะเขาเป็นผู้กล้า กล้าเพราะจำกันมากกล้าเพราะถ่ายทอดกันมาเป็นรุ่นๆ แต่ไม่มีใครกล้าที่จะฉีก แหวก ออกไปจากความกล้าเหล่านั้น ความกล้าที่กุมหัวใจพวกเขา...

มันก็ไม่ต่างจากคนในเมือง เมืองซึ่งมีความศิวิไลซ์ เมืองที่มีความเจริญเมืองที่เป็นถิ่นกาขาว แต่ผู้คนก็ยังเชื่อผีมากกว่าคน เชื่อผีมากกว่าพระ

มีการเชิญผีมาเข้าทรง เคารพนอนน้อม ผีบอก ผีพูดอะไร จะให้ทำอะไร ก็เชื่อ และน้อมใจ ทำให้ทั้งหมดต่างฝากฝัง ฝากตัวเป็นลูกศิษย์ ลูกหา สำนักทรงลงองค์ต่างๆ

เจ้าพ่อนั่น เจ้าแม่นี้ นั่นคุณกวนอิม นี้คุณพื้กวนอู โนนหลวงปู่ นุ่น ร.5 หลวงพ่อโต หลวงพ่อทวด หลวงพ่อคล้าย หลวงพ่อใหญ่ หลวงพ่อไหนๆ ก็มา

คนทรงว่าไง ใครๆ ก็ว่าตาม เอ็งต้องทำอย่างนั้น เอ็งต้องทำอย่างนี้ ต้องทำบุญขนาดนั้น ต้องเซ่นไหว้ บวงสรวงขนาดนี้ มีธรรมะดีๆ มาสั่งมาสอน เอ็งจะได้ดี เชื่อพ่อเหอะ พ่อเคยตายอ่า..มาก่อน ย่อมรู้ดี

ใครไม่เชื่อ จะมีโทษ จะมีภัย จะมีอันเป็นไป ใครอย่าลบลู่ เป็นผีไปแล้ว ยังกลับมาบอก มาหลอกมาหลอน ให้รู้ ยังกลับมาขู่ ให้มนุษย์ชี้เหม็น เชื่อถือกันอีก...!!!

บางคนก็ชอบทำนาย ทายทัก ให้ทำนั่น ให้ทำนี่ ต้องเคลื่อนตรงนั้น ต้องย้ายตรงนี้ ต้องสร้างศาลพระภูมิเจ้าที่ ชีวิตจะได้มีความสุขสบาย

บางคนโดนแนะนำให้เปลี่ยนชื่อ เจ้ากรรมจะได้จำไม่ได้ เจ้ากรรมมันคงโง่ขนาดนั้น ชีวิตจะได้ดีขึ้น ถ้าให้ตี ให้ไป สะเดาะเคราะห์ ต่อชะตา

หรือเช่นไหว้บวงสรวงราหู ให้นอนโลงศพ ให้ไปปล่อยปลา ต่อชะตาชีวิต ให้นำหลักตาทำกรรมฐาน จะได้เป็นการถ้อยกรรม ผู้คนก็จะเชื่อ จะพากันทำ ทำแล้วได้ดี ก็เฮกันไปนับถือ...

นี่เป็นเรื่องของผี ผีมันบอกให้ทำ ผีมันมานั่งแสดงธรรม ผีมันเคยทำ มันก็ยังเป็นผี แล้วยังไปเชื่อแมงมันอีก...

เหมือนๆ กันกับชาวเผ่าแฮมเมอร์ ทุกคนเชื่อผี เคารพผี ผีเป็นจอมศาสดา เพราะไม่มีอะไรจะเชื่อได้ไปกว่านั้น ไม่มีใครเชื่อพระพุทธ ไม่มีใครเชื่อพระธรรม ไม่มีใครเชื่อพระสงฆ์

พวกเขาไม่มีสงฆ์ ที่เป็นพระ เข้าไปเล่า เข้าไปบอก คนในเมือง มีสงฆ์ ก็มักจะมีสงฆ์บอก สงฆ์เล่า เข้าแต่เรื่อง หวย ช่วยกันซื้อของขลัง

ของศักดิ์สิทธิ์ ปลุกเสก หาเงินเข้าวัด ช่วยสร้างนั่น สร้างนี่ ช่วยอย่างนั้น ช่วยอย่างนี้ ช่วยแล้ว สงฆ์พากัน เปลี่ยนไปเป็นขี้ ลงส้วมหมด

คนเมือง บางส่วน เชื่อสงฆ์ ก็เหมือนชาวเผ่าแฮมเมอร์เชื่อหมอผี หาพระไม่ค่อยมี มีแต่สงฆ์ที่อยู่นาน อยู่ยาวนาน ก็กลายร่างเป็นสิ่ง

นานไปอีกหน่อย เป็นสิ่งเครื่องเต็มภูมิ พวกเครื่องพวกนี้ มันสอนความเชื่ออย่างมกมาย หาเหตุหาผลพิสูจน์ ไม่ได้ อธิบายไม่ได้

ภูมิสิกมีไม่พอ มีแต่เปลือก มีแต่ผิว ที่มี ก็มีย่างงูๆ ปลาๆ เป็นงูก็ไม่ใช่ เป็นปลาก็ไม่เชิง เชื้อๆ มันไปเหอะ อย่าวไปถามอะไรมาก เดียวเป็นกรรม เดียวเป็นบาป

โดนมันขู่ไว้ ธรรมจริงนะมีอยู่ แต่หากคนจริงในธรรมมันหายาก มันจะฝากชะตาชีวิตอะไรได้ไหมเนี่ย...!!

พระพุทธมี พระธรรมมี พระสงฆ์มี แต่ก็สักแต่ว่ามี ช่วยอะไรไม่ได้ พ่อสื่อมันไม่สมบูรณ์ หาสมบูรณ์ไม่ค่อยได้ พระในใจไม่ค่อยมี ที่มีก็ใช่ เพียงแต่ว่า ไม่ใช่พระ...

ชาวแฮมเมอร์ไม่มีพระ ไม่มีธรรม สงฆ์ของเขาก็คือหมอผี หมอผีคือพระของเขา เขาเชื่อพระ พระว่าไง เขาก็ว่าตาม พระเป็นคำโก้

พระเป็นพระธรรม ทุกคนเคารพให้ธรรมนั้น ด้วยใจที่น้อมสนิท ไม่ขัดไม่ขึ้นไม่แหก ไม่ออก ไม่นอกคอกในกฎ เต็มๆ ้วยรุ่นก่อนเป็นผู้ใหญ่

หมอผีสั่งไว้ให้เชื่อกันมาหลายต่อหลายรุ่น ว่าต้องทำพิธีกระโดดข้ามวัว 7 ตัว ให้ได้ ใครทำไม่ได้ จะเป็นตัว เสนียด ไม่เป็นที่ยอมรับ จากคนในหมู่บ้าน

นี่เป็นเรื่องของเด็กผู้ชาย ถ้าผ่านการกระโดดข้ามวัว 7 ตัว ได้ก็จะได้รับการยอมรับ และ “สัก” ลงบนผิวหนัง เป็นเครื่องยืนยัน ความเป็นชายชาติตรี เป็นเครื่องหมายการันตีว่ามีเมียได้...!!

การสัก หมอผีจะเอาหนามเกี่ยว จิกๆ เข้าไปในผิว งดเนื้อขึ้นมา แล้วก็เอาเม็ดกริด กริดลงไปจนเลือดสาด บาง คนก็ให้ผู้ใหญ่กริด

คนที่จะสักให้ ก็ต้องเป็นผู้ใหญ่ที่หมอผีรับรองแล้ว คนทั้งหมู่บ้าน รับรู้แล้ว ยอมรับแล้ว จึงจะเข้าพิธีได้ ไม่ใช่ ว่า จะมาสัก มาขีด มากริด กันเอง เอามั่วๆ

ใครยังไม่ผ่าน ก็ไม่ได้สัก ผิวหนังไม่ได้กริด จะอยู่อย่างอับอาย ขายหน้าพ่อแม่ก็อับอาย ครอบครัวก็อับอาย ต้องสู้ทนไปจนเป็นหนุ่มใหญ่ หาเมียไม่ได้ เป็นตัวอับปรีย์ จัญไร ของหมู่บ้าน

ไม่มีใครยอมรับ ไม่มีใครต้องการ ไม่มีใครยอมเอามาทำผิว ผิวที่น่าอับอาย ผิวที่แยยิ่งกว่าควาย ไม่มีใครเอา... เขาเชื่อกันอย่างนั้น

หมอผีจอมศาสนาของเขาบอกต่อๆ สืบทอดกันมาอย่างนั้น นั่นแหละ จุดเริ่มต้นของยอดคน ความเป็นผู้กล้า!!

เด็กๆ เมื่อถึงเวลา ก็จะพยายาม ข้ามข้อกีดขวางทาง ชีวิตของตัวเอง ด้วยการกระโดดวังข้ามวัว 7 ตัว ให้ได้ ใครทำไม่ได้ เป็นที่น่าอับอาย

เสื่อมเสียถึงพ่อแม่ หาพวหาพ้อง หากกลุ่มเข้าไม่ได้ มันเป็นตัวแยๆ และอ่อนแอในสังคมเมื่อพิธีเริ่มขึ้น ชาวหมู่บ้านจะรวมตัวกันมา เป็นสักขีพยาน

เขาจะเอาวัวตัวใหญ่ๆ ยืนเรียงแถวกัน 7 ตัว จับปากวัวให้กักลงไปบนแขนของผู้จับ อีกคนก็จับขาหลังไม่ให้วัวดิ้น ผุ่ชนทั้งหมดบ้าน จะเฮ...กันออกมาเชียร์เจ้าหนุ่มน้อย ที่จะเป็นผู้กล้าคนใหม่ในหมู่บ้าน

หนุ่มน้อยหลายคน หลายพ่อหลายแม่ ยืนโชว์แก้ผ้า วิ่งจนไข่ว่างไป แกว่งมา กระโดดขึ้นหลังวัว ทรงตัวให้ได้ แล้ววิ่งต่อไป บนหลังวัวที่เหลือ อย่าให้ตก

เมื่อข้ามพ้นไปได้ ยังไม่พอ ต้องกลับมาตั้งต้นวิ่งใหม่ ทำอยู่อย่างนี้ จนหมดฝีมือใจ ฝึว่าไง คนก็ว่ากัน เด็กบางคน กระโดดแค่ 3 ครั้ง ก็ผ่าน

หากไม่ผ่าน ต้องไปเริ่มพิธีใหม่ และอยู่อย่างอับอาย จนถึงปีต่อไป ถึงจะได้แก้ตัว แต่ผู้ใหญ่บางคน กระโดดข้าม กระโดดซอก ข้ามได้บ้าง ไม่ได้บ้าง

ข้ามกันจนหมดฝีมือใจโน่นแหละ จึงจะผ่านพิธีได้ ไม่ใช่ของง่ายๆ ที่ใครๆ จะทำกันจึงไม่แปลกที่บางปี มีหนุ่มใหญ่ ไช่ยาวตั้งคืบ

ตัวดำๆ เปลือยกาย วิ่งลูกระเบิงใต้ขา สะบัดไปสะบัดมา ต่อหน้าสาวๆ และผู้คนที่หมู่บ้าน กระโดดข้ามวัว คุไปน่าจะง่าย แต่มันไม่ง่าย อย่างที่เราคิดกัน

มันต้องใช้กำลังใจ ต่อสู้ กับความกดดัน ที่คนทั้งหมู่บ้าน ล้อมเชียร์อยู่ใกล้ๆ มันเป็นอะไรที่ทำให้ใจลำบาก การเปลือยกายร้อนจ๊อน เข้าไม่อายหรือ เป็นปกติของพวกเขา

เขาอายุ ที่ผ่านด่านแรกของความเป็นผู้กล้าไม่ได้มากกว่า บางคนกระโดดมาตั้งแต่ ไช่เท่านี้วก้อย กว่าที่จะผ่านได้ ไช่ดำๆ ก็โตเท่าข้อมือ...วู้ว...วัดความยาวนะ ไม่ใช่ความกว้าง...!!

มันช่างยากเย็นแสนเข็ญ อะไรจะขนาดนั้นเชียว เมื่อผ่านได้ เขาจะดีใจร่าให้ ยกมือยกไม้ทั้งสองชูขึ้น เดินโห่งๆ ใ้กองเชียร์รับรู้ และยอมรับ

น้ำตาไหลอาบสองแก้ม ผู้กล้าไม่อายุไข่ดำๆ ใหญ่ๆ ที่ห้อยโตงเตง ชูช่อออกรวงพร้อมใช้งาน ต่อสาว ๆ คนไหนก็ได้ในเผ่านี้

คนในเมืองจะบอกว่า ไ้มนี่มันน่าเกลียด มันทำน่าเกลียด ไม่เคยพบ ไม่เคยเจอ คนบ้าอะไร ยืนยกมือโชว์ไว้ เดินไปเดินมา แก้ผ้าโห่งๆ

ตูดก็แสนดำ ขาก็แสนลึบ ไขมันมันไม่บ้า ก็หน้าดำน ยางอายุไม่มี หาศิวไลซ์ไม่เจอ... ทนมองไม่ได้ สาวๆ ในเมืองทนมองไม่ได้ ไซ้ผู้กล้า มันห้อยเต็มหน้า บดบังความจริง

ความจริงที่ว่า ไขมันที่เดินโทงๆ แก้มอ้วนนั้นนะ มันโคตรฮีโร่...!!! มันคือ ฮีโร่มัชชิน..เฮ้ย..ฮีโร่ของหมู่บ้าน เพื่อนรุ่นเดียวกัน ซึ่งรอผู้กล้ามานาน

ต่างก็พาเข้าไปกอด เข้าไปแสดงความยินดี เพื่อนที่น่ารังเกียจผ่านมาได้เพื่อนเขาตัวเตี้ย ไซ้ดำๆ ของฮีโร่ ชี้หน้าทางพุงเขาพอดีเพื่อนเขาเป็นคนบ้าจี้จึงตีไซ้ซะแทบหัก!!

ต่อไปนี่ เขาจะได้รับการสักแล้ว เขาได้รับการยอมรับแล้ว เขาตรงไปหาหมอผี เขาต้องการรอยสัก หนุมใหญ่ อย่างเขาต้องให้หมอผีสัก เพื่อยืนยันความเป็นชาย

ความเป็นผู้กล้า เขาทนอับอายมาหลายปี คราวนี้เขาทำได้หนังของเขาจะไม่เกลี้ยงเกลา ให้เป็นที่น่าเกลียด น่าชัง น่ากลัว น่าอับอายอีกต่อไป

นับแต่วันนี้ ผิวหนังของเขา จะได้เป็นหนังที่มีรอยสัก ตะปุ่ม ตะป่ำ เหมือนคางคก สุดยอดแห่งความเป็นชาย ชาตรีเสียที

ผลิตภัณฑ์ โลชั่น เพื่อผิวที่เนียนเรียบเป็นที่รังเกียจ ของคนเผ่านี้ ส่งเข้าไปขายเท่าไร เจ๊งเท่านั้น อย่าได้คิดลงทุนกันเชียว...

ฝ่ายผู้หญิง เมื่อเริ่มเป็นสาว เพื่อความสวยงาม ใไล เจริญตา เป็นที่มองหา เป็นที่ต้องการของหนุ่มๆ ในหมู่บ้าน ทั้งตัวต้องมีรอยสัก และรอยแผลเป็น จากการโดนเขี่ยนตี..ยี้ย

นมดำๆ จะโดนเอาหนามเกี่ยว แล้วฉีกด้วยมีด เธอจะนั่งให้แม่ใหญ่แห่งหมู่บ้าน กรีดอยู่อย่างนั้น จนเลือดท่วมกาย มันเป็นการสัก

เพื่อเพิ่มความสาว ความสวย ให้กับพวกเธอ เธอนั่งเฉยๆ ให้เขากรีดเนื้อ บอกว่านี่คือ สิ่งที่ ฉานภูมิใจ..ฉานภูมิใจ ที่นมฉานเป็นปุ่มๆ ใครๆ เขาก็ต้องการกัน

เขาจะเริ่มสัก ตั้งแต่เริ่มมีประจำเดือนครั้งแรก เพื่อประกาศให้รู้ หนุมมีปุ่มแล้ว ปุ่มการ์นตรีให้มีผิวได้ ถ้าเธอไม่มีปุ่ม ไม่มีรอยสัก

มีแต่ผิวที่เกลี้ยงเกลาของผิวสาว ไม่มีหนุ่มๆ คนไหน มาสนใจมอง นมโตแค่ไหน ตูดใหญ่แค่ไหน ก็ไม่มีใครเหลียวแล มันช่างน่าอาย มันน่าอายที่ผิวไม่เป็นปุ่มๆ

รอยสัก จะสักให้แค่ช่วงหนึ่งๆ ถ้าต้องการเป็นสาวสวยมากกว่านี้ สวยจนหนึ่งเป็นคางคกไปเลย ก็โน่นแหละ ต้องไปเข้าพิธียั่วหนุ่ม ยั่ว และดำทอ ให้ไอ้หนุ่มมันโกรธ

เมื่อโกรธ ไอ้หนุ่มทนไม่ได้ จะเอาไม้ไล่เขี่ยนตี มันตีซะจนหนึ่งอีสาวแตกยับเป็นลายทาง เนื้อปริแตก แยกเป็นชั้นๆ เลือดท่วมตัว

อีสาวก็จะไปยื่นร้ายรำ ทำหน้าตาไปยั่วไป รอบๆ ตัวไอ้หนุ่มอีก ไอ้หนุ่มทนไม่ไหวก็จะเอาไม้ ป้าปเข้าให้อีก โดนตรงไหน แม่คุณเอ๋ย..มันเป็นรอยริ้วจนเลือดกระฉูดทีเดียว

ป้าปเดียวไม่พอ เธอต้องยั่วต่อ พ่อเลยล่อซะหลายที ทั้งหน้า ทั้งหลัง เธอหายไปด้วยรอยตี เนื้อปริแตกยับ เลือดชุ่มกาย เธอบอกว่าอร่อยดี ขออีกๆ ...

สาวๆ คนไหน โดนตีน้อยๆ แสดงว่าสวยไม่พอ ถ้าไม่มีรอยแผลเป็นเลย จะเป็นที่อับอาย สู้หน้าหาใครทำผิวไม่ได้ ไอ้หนุ่มคนที่เขี่ยนก็ไม่ใช้ใคร

คือไอ้หนุ่มใหญ่ที่ยังไม่ผ่านการวิ่งข้ามรั้วนั่นเอง ไอ้หนุ่มก็แสนอับอาย ที่ต้องมารับหน้าที่นี้ มันไม่อยากดี ไม่อยากรังแกใครทั้งนั้น

มันเป็นความเจ็บปวด สำหรับคนอ่อนแอ ที่ไม่ใช่ผู้กล้า เขาต้องผ่านพิธีนี้ เพื่อไปเข้าพิธีกระโดดข้ามรั้วใหม่ เขาจำใจทำ

จึงเป็นหน้าที่ของอีผู้สาว จะต้องดำ ยั่วเย้า ทำหน้าตาเย้ยหยัน เยาะเย้ย ความต่ำช้า เลวทราม ของไอ้หนุ่ม ให้มันสำนึก ให้มันเกลียด ให้มันแค้น

ไอ้หนุ่ม เมื่อได้ฟัง เมื่อยิ่งเกลียด ก็จะมียิ่งดี อีสาวก็ยิ่งชอบที่โดนตี เพราะนั้น จะเป็นการเพิ่มความสวยให้กับผิวพรรณเธอ

จึงพยายาม กระแทก กระทั่ง ยั่วเย้าด้วยคำด่า ทำลีลา กวนโอ๊ย ให้ไอ้หนุ่มโกรธถ้าไอ้หนุ่มเห็นใจใคร หรือมันหมายใจว่า อยากรู้ได้เป็นเมีย

ไอ้หนุ่มก็จะกระหน้าเสียไม่ยั้งมือ หน้าบ้าง หลังบ้าง หวดที่ ซู้ตปาก ซู้ตซัด ไม่มีโอ้ย.. โดนหวดลงไปเท่าไร เลือดออกฉ่ำตัวเท่าไร ก็ภูมิใจในความเป็นสาวเท่านั้น

บางคนเป็นสาวใหญ่ หน้าตาแก่ ก็ยังโดดเข้าไปร่วมพิธีเพื่อเพิ่มความสวย ให้มันพอดี กับหน้าที่แก่สาวบางคน ค่าไม่เก้ง ยัวไม่เป็น โดนเขียนน้อย

แสดงว่าเป็นคนอ่อนแอ สู้ชีวิตไม่เป็น ก็จะเป็นที่อับอายของพ่อแม่ ขอหมู่ญาติ และของตัวเอง โลกมัน โหดร้าย ต้องดิ้นรน ต้องขวนขวาย มันโหดร้ายกว่าโดนเขียน

การโดนเขียน ทำให้เธอทน ต้านทาน มีชีวิตอยู่ได้ บนโลกใบนี้ แม้มันไม่มีใคร เธอก็อยู่ได้ เพราะเธอเผชิญแล้ว เจ็บปวดแค่ไหน ก็ชินแล้ว มันเป็นเรื่องของโปรแกรมจิต...

สาวคนไหน ผิวเป็นมันเกลี้ยง ผ่องใสองโย มันจะหมดราคา ขายไม่ออก คนสวยต้องผิวขรุขระ แบบหนัง คางคก ต้องดำ ต้องดำ

ต้องมีรอยแผลเป็น นูนๆ สูงๆ ต่ำๆ ทั่วกาย เขาเอาตรงนั้น เป็นเครื่องหมาย แห่งการทำพันธุ์ไม่ได้เอาที่ผิว สวย หน้าสวย ตูดสวย หรือนมสวย อย่างคนในเมืองเขาสำคัญกัน

เครื่องหมายโปรแกรมแห่งจิต มันวางผิดกัน เขาสวยของเขาอย่างนั้น คนในเมืองก็สวยของเขาอย่างนี้ สวยอย่างเกลี้ยงๆ สวยอย่างเนียนๆ

ชาวเผ่าแสมเมอร์เขาเอาสวยใจ ไม่เอาสวยกาย ใจที่มันชินชา ต้านทาน โลกอันโหดร้าย ไม่ต้องเป็นภาระให้ใคร เอาตัวเองรอดได้ เจ็บปวดแค่ไหนก็ทนได้ เขาสร้างความอดทนใจ จนใจ เขายอมรับความอดทน

สาวสวยๆ ผิวเกลี้ยงๆ ในเมือง อย่าทำเป็นเล่นตัว หน้าเกลียดอย่างนี้ หาผิวไม่ได้หรอก ที่นั่นนะ สาวไฮโซของที่นี่ต้องมีรอยเขียนดี

ผ่านกรรมวิธี รอยสัก รอยแผลเป็น นูนแหละ โครตของโครตสวย ที่ไหนไม่สวย ที่นี้สวยแหละ...

ไอ้หนุ่มเองก็ไม่อยากเขียนอีสาวก็ต้องยัวให้เขียน ต่างคนต่างทำหน้าที่ ของตัวเอง ให้สมหวังกันไป ถ้าเขียนแล้วเป็นรอยน้อยๆ

อีสาวจะดำ อีสาวจะว่า ให้ได้อายเลยต้องหวดกันหนักๆด้วยความโมโห พออีสาวโดนไปซึกขวิด..สองขวิด เพื่อนกองเชียร์ต่างก็เฮ เป็นเครื่องหมาย มีแว้วว่าจะมีผิวได้

ความสวยที่มันตะใจ มันเริ่มตรงนั้น...!! อีสาวเมื่อโดนแล้วก็จะโยกตัวร้ายร้ายมึนๆ ร้องด่าบอกไอ้บ้า แค่นี้ยังไม่พอ แรงแกมันหายไปไหนหมด

จะเป็นผู้กล้า แรงแวดมันต้องมากกว่านี้ ถ้าไอ้หนุ่มมันโกรธที่โดนเหยยหยัน มันก็จะหวดซ้ำให้อีก กองเชียร์ก็เฮอีก อีสาวจะมึนๆ ยกมือขึ้นรำเฉิบๆ แล้วหันมาด่า

ยั่ววนไอ้หนุ่ม ให้หวดหนักๆ เข้าไปอีก หวดกันไป ยั่วกันไป เฮกันไป เป็นอย่างนี้จนเลือดท่วมตัว โอ้..แม่เอ๊ย มันช่างชาติสิสต์ไปทั้งเผ่า

นี่พวกแม่ค้าปากตลาดที่ว่าด่ากันเยี่ยมยุท ของไทยเรา อยู่ที่โน่น น่ากลัวจะปิดปากเจียบสนิท เยี้ยวๆ ไม่ได้ เยี้ยวที โดนหวดที หาผิวทำพันธุ๋ยาก

อยู่ที่นั่นพวกปากตลาดสูญพันธุ์ไปเลย มีอย่างที่ไหน ดีใจที่โดนตี พวกนี้มันคอรีอกขนานแท้ ขนาดหนักกว่าเฮฟวีรีอก...

ช่างไอ้หนุ่ม จะหาเมียทั้งที ก็ต้องหาไอ้ที่มีรอยเขี่ยนตี แผลเป็นหนักๆ ไว้อวดเพื่อน เมียกูดี เมียกูสวย ยิ่งลายหนัก ยิ่งสวยหนัก

ไอ้หนุ่มก็ภูมิใจหนัก เมียใครเกลียด รื้อรอน้อย หน้าตาจิ้มลิ้มอย่างไร มันก็ไม่ดี มันไม่สวย อวดใครไม่ได้ ไม่มีใครเขาเอากัน เขาไม่ได้เลือกคุณม ดูหน้า ดูตา ดูกัน อย่างที่พวกเราเข้าใจ

เราเห็นแล้วไม่เอา มันน่ากลัว มันน่า...บรีอ แต่ของเขานี้แหละดี นี่แหละสวย นี่แหละสุดยอด มันกลับกัน..

ไอ้หนุ่มเมื่อผ่านกระโดดข้ามรั้วได้แล้ว ก็จะต้องไต่เต้า ไม่ใช่เต้านมอีสาวนะ... คือต้องหาช่องทางล่าสัตว์อันตราย อย่างเช่นแย้...??? เอ๊ย..ไม่ใช่

มันต้องเป็นตัวเห็บ ต้องหาเห็บมาให้ได้ ใครนำเห็บมาได้ มายืนยัน กับหมอผี กับคนทั้งหมู่บ้าน ผู้นั้นคือฮีโร่... ฮ่าๆๆ ของกล้วยๆ แคหาเห็บ

หาเห็บมันเป็นผู้กล้าตรงไหน เฝ้านี้ ชักเพี้ยนๆ หลายนอย่างเรา คงนำเห็บหมามาอวดหมอผีได้ โดยไม่ต้องผ่านพิธี มันเป็นของชี่ยๆ เป็นผู้กล้าได้ไง

หมอผี เขาจะรับเอาเห็บ เห็บที่อยู่ในกฎ กฎแห่งหมอผี คือเห็บนี้ต้องมี สิ่งโตคาบติดปาก เห็บต้องคาบท้อง สิ่งโตไว้ ผู้กล้าที่นี้ ต้องไปล่าสิ่งโต ต้องฆ่าสิ่งโตให้ได้

เมื่อฆ่าได้ ก็จะได้เห็นเห็น การฆ่าสิ่งใด จะได้รับประกาศนียบัตร เพื่อจะให้หมอผี เอาหนามแทง เกี่ยวเนื้อขึ้นมา กรีดเป็นรอยสัก ลงไปให้เลือดอาบ

โอเซใหม่..??เราอยากเป็นฮีโร่กับเขาหรือยัง...??

หนุ่มๆ เขาจะพากันไต่เต้า เริ่มทำกันอย่างนี้ เพื่อทวิবারมีความเป็นผู้กล้า เป็นการซ้อมการไต่เต้า ก็เพื่อที่จะให้สาวๆ และใครๆ ในหมู่บ้านยอมรับ

จากนั้น เขาจะได้ไต่เต้า สาวๆ คนไหนก็ได้ ที่ดำๆ ผิวปุกๆ ป้ำๆ ไต่เต้าจริงๆ ของสาวๆ ในหมู่บ้าน เพื่อทำลูกกันเสียที

เมื่อรอยสักเริ่มเต็มลำตัว เพื่อที่จะให้เป็นสุดยอดของผู้กล้า และอาจได้ข้ามขั้น ขึ้นขึ้นไปเป็นหัวหน้าเผ่าได้นั้นก็คือ ผู้กล้าที่ล่า “มนุษย์”

มนุษย์ที่เขาจะล่าก็คือ มนุษย์ต่างเผ่า จะเป็นเผ่าสีอย่างไรไม่เป็นไร ล่าได้ ฆ่าได้ ถือว่าสุดยอด ใครฆ่าได้มากสุดยอดมาก จะได้รับการ สักลงบนร่างกาย ตรงส่วนที่ดีที่สุด

เพื่อเป็นเครื่องหมาย ก็ไม่รู้รอยสักนั้นอยู่ตรงไหนบ้าง เพราะที่เห็น มันแน่นไปซะหมด แต่พวกเขา คงรู้ และเข้าใจกัน ว่ารอยสักผู้กล้านั้น มันตั้งอยู่ตรงไหน

ผู้กล้าเหล่านี้ จะโชว์ให้ทุกคนเห็นความเป็นผู้กล้า ผู้กล้าเป็นฮีโร่ เป็นอัศวินของเผ่า ก็คือรอยสัก ที่หมอผียอมรับ ว่าสุดยอดของเผ่า

คือฆ่ามนุษย์ต่างเผ่านี้แหละ ยิ่งฆ่ามาก ก็จะได้รับการสักมาก ผู้กล้า เลยแย่งกันฆ่า เพื่อจะได้เอารอยสัก มาเป็นเครื่องประดับ

ให้ใจมันอิมเอิบเป็นที่ยอมรับ เป็นที่สรรเสริญ ในหมู่ชุมชน ก้าวเดินไปทางไหน ใครๆ ก็ห้อมล้อม ผู้กล้ามันดีอย่างนี้ บางคนตลอดชีวิต ฆ่ากันเป็นร้อยๆ

เขาฆ่าเพื่อนมาเป็นความภูมิใจ ของผู้กล้า ก็เพื่อให้ใครยอมรับ มันเป็นการแสวงหาเพื่อให้โลกยอมรับ ทุกคนเห็นดีเห็นงามในความเป็นผู้กล้า

ชาวเผ่าแสมเมอร์ ดำเนินการดำรงชีวิต อย่างผู้กล้า มาในแนวนี้เผ่าพันธุ์เขาทรนง ยืนยงอยู่ได้ ไม่อยู่ภายใต้ความเป็นทาสของเผ่าใด

เขาเป็นไท ปกครองใจ ในเผ่าเขาเอง จนกระทั่ง หลายๆ เผ่า รวมกันเป็นเมืองรวบรวมกันเป็นประเทศ เป็นประเทศเอธิโอเปีย

ประเทศที่รวบรวมชนเผ่าไว้หลายเผ่า บางเผ่าเขาก็ไม่ชอบการฆ่า หรือโดนฆ่าจึงพากันสร้างกฎหมายกัน ออกมา ห้ามชาวเผ่าแสมเมอร์ทำการสัก

เพื่อเป็นศักดิ์ศรีแห่งชายชาติวีร ด้วยการทำ แม้แต่การสักลงบนตัว ก็ไม่ยอมรับ ใครมีรอยสัก ไม่ได้รับเข้าทำงาน ไม่มีสิทธิ์ จะโดนกีดกันจากสังคม ไร่ซึ่งศักดิ์ศรี ที่จะอยู่คู่ควร กับเมือง กับประเทศที่หลายเผ่าภูมิใจ

ชายหนุ่มชาวแสมเมอร์ เปลี่ยนมานุ่งกางเกงยีนส์ ใส่เสื้อสีสด ไม่ได้เดินแก้ผ้า เปลือยอก อวดความเป็นผู้กล้า ให้ใครได้เห็นอีก

ต้องหมดความภูมิใจ กับการเป็นผู้ล่า ผู้ฆ่า ความเป็นผู้สุดยอด ที่สืบต่อๆ กันมา สังคมฆ่าใจพวกเขาอย่าง เลือดเย็น บางคนใฝ่ฝันอยากเป็นผู้กล้า

อยากมีรอยสัก ตรงตำแหน่งผู้ล่า ให้ชาวเผ่ายอมรับ มันเป็นเกียรติภูมิ ของผู้ชาย ในความเป็นผู้กล้า มันต้อง ฆ่าและต้องฆ่าคน

หนุ่มใหญ่บางคน แอบออกไปฆ่าชนเผ่าอื่น เขาได้รับความนิยมชมชื่น จากฝูงเผ่า ชูมือต้อนรับ เมื่อนำหัวของ ต่างเผ่ากลับมา

ยอมรับว่านายแหม่มาก เพราะตอนนี้ ทำได้ยากกว่ารุ่นเก่าๆ เขาได้รับการทำพิธีสักอย่างเจี๊ยบๆ แต่ยิ่งใหญ่ใน ชนเผ่า

พวกเขาพากันมาฉลองความกล้าให้ผู้เยี่ยมยอด แพะราคาแพงกว่า 5 ตัว โดนเชือด และแจกจ่าย ฉลองการ เป็นผู้กล้า ที่ล่าชีวิตมนุษย์ ของชนเผ่าอื่น ด้วยความลำบากยากยิ่ง

ผู้กล้า ได้รับการสักอย่างแสนสดุดี ชีวิตนี้ เพื่อรอยสักนี้ เขาไม่ต้องการอะไร ทุกคนในเผ่าเชิดชูเขา แต่เขาต้อง ติดคุก ติดคุก

เพราะสังคมอื่นไม่ยอมรับ ติดไม่นาน ก็ถูกประหารชีวิต เขาถูกประหารชีวิตด้วยความภูมิใจ เขาภูมิใจที่ได้เป็น ผู้กล้า ผู้ล่า ผู้ฆ่า

แม้จะต้องแลกด้วยชีวิตของตัวเอง โดยคนอื่นเขาตัดสิน เขาดีใจ เขามั่นใจ เขาทำได้ โดยลืมไป ว่าเขานั้นไปตัดสินชีวิตของคนเผ่าอื่น มาเป็นเครื่องยืนยันความกล้าของตน

เด็กๆ พวกกันทราบข่าว ผู้กล้าโดนประหารชีวิต หนุมๆ ในหมู่บ้านทราบข่าว ผู้กล้าโดนประหารชีวิต ผู้กล้ากำลังถูกฆ่า ถูกนำไปหาพระเจ้า

พระเจ้าอ้าแขนรับผู้กล้า ผู้กล้าเป็นผู้กล้าภูมิใจ พวกเขาเหล่านั้น พวกกันกัดฟันพยักหน้า นี่แหละคือวิถีผู้กล้า ที่เยี่ยมยอด เยี่ยมยอดกว่าผู้กล้าในเผ่า ที่เคยกล้ากันมา

ขอโอกาสสักครั้งในชีวิต เขาจะพิชิตชีวิตเผ่าอื่นให้ได้บ้าง พวกเขาอยากเป็นผู้กล้า ผู้กล้าที่คนทั้งหมู่บ้านยอมรับ

ตอนนี้ขอเป็นผู้กล้าสัตว์ไปก่อน วันหนึ่ง เขาจะล่า และฆ่าสัตว์มนุษย์ จะฆ่าให้ได้ เพื่อเป็นขวัญ เป็นกำลังใจให้กับวิถีชีวิต ผู้กล้าที่เกิดมา

แม้ทางการจะจับเอาเข้าคุก แล้วประหารชีวิต เขาก็ยอม เขายอมรับว่า การประหารชีวิตนั้น เป็นสุดยอดของผู้กล้า ที่ตายเพื่อชาติ เพื่อชาติตระกูล เพื่อใจอันยิ่งใหญ่ ที่เข้าได้เกิดมา

เขาดิ้นรน ฝ่าฟันความเจ็บปวด สร้างความกล้าให้กับใจมาแต่เยาว์วัย จนเป็นผู้กล้าใหญ่ ผู้กล้าเท่านั้น จึงจะได้ใกล้ชิดพระเจ้าเป็นเจ้าของเผ่าเขา เผ่าของผู้กล้า เผ่าของผู้ล่า ช่ามนุษย์ ด้วยกันเอง

ผู้ล่าหรือผู้ถูกฆ่า ใครผิด ใครถูก ไม่อยากถาม แต่อยากทราบ

วิถีชีวิตแบบนี้ มันเป็นวิถีความคิด ที่ดำเนินไป ในทางผิดหรือถูก ผิดใคร ใครถูก อยากรู้หน่อย อยากรู้ไปนรกหรือสวรรค์ ?

ถ้ามันมี ขอให้ลองตอบมาก่อน ลองตอบมาทางใจก่อน แล้วค่อยอ่าน ค่อยฟัง บทต่อไป!!

วันนี้ จะเล่านิทานปิดท้ายคืนเอาไว้ ให้น้องๆ เพื่อนๆ ฟังกันอีก วันหนึ่ง ฉันไปบิณฑบาต วันนั้นไปบิณฑบาต สายสัปดาห์น้อย

คุณยายเจ้าประจำที่มาคอยตรงสะพาน มีแต่ชั้นข้าววางอยู่ แต่ไม่เห็นคุณยาย เลยเดินผ่านไป คุณยายที่ใจดี มักมาตักรอใส่บาตรก่อนใคร

แกเชื่อว่า ใครใส่บาตรก่อน คนนั้นรวยก่อน ขากลับวงมาอีกทาง อยู่กันคนละฟากถนนกับคุณยาย ตรงกลาง เป็นคลองกั้น ต้องข้ามสะพานมา มีเสียงแว่วๆ จากคุณยายมา

“เฮ้ย...ไอ้ท่าแดง”

กูปอกให้มึงเฝ้าดูหลวงพี่ให้หน่อย ทำไมมึงไม่ดูให้กูห๊ะ..!

เสียงไอ้แดงหลานแกบอกว่า พระยังไม่มี หลวงพี่ยังไม่มาสักหน่อย

คุณยายตวาดไอ้แดงเสียงลั่นว่า

“แล้วนั่น..เหี้ย!..อะไรที่เดินอยู่ มึงรีบขึ้นมาดู ว่านั่นมันเหี้ย! หรือหลวงพี่มึง”

ฉันนะไม่ได้ยินหรอก เพราะมัวแต่สะดุ้ง ตกลงนี้คุณยายแกด่าไอ้แดง หรือด่าใคร ช่วยตอบที หรือเป็นแค่คำสบถใจ ที่เคยปากยายแกไม่ด่าไม่ว่าฉันหรือบังเอิญมันไปได้ยินก็แค่นั้น ฮ่าๆๆ...ฮือๆๆ.....!!!!

